

אורות השבת

גלוון מס'
968

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה הראשי
ר' אברהם טרייקי

מסכת אבות
פרק ג'

פרשת השבוע

בהר

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

צדקה תציל ממות

כפי ינוד אחיך ומטה ידו עפיך והזקפת ב... אני הי' אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים למת لكم את הארץ בצען להיות לכם לאלהים (ויקרא כה, לה-לח)

וחזקת בך: אל תניחו שירד ויפול והוא קשה להקימו... אשר הוציאתי אתכם וגוי: על מנת שתקבלו עליויכם מצוותי אפיקו הן כבודות עליכם. לתת לכם את הארץ בגען: בשכר שתקבלו מצוותי. (רש"י)

מצוות הצדקה כפי שהיא מוגדרת ברש"י שלפנינו, היא מן המצוות 'הכבדות' המוטלות על האדם. ולא בכדי יותר הכתוב לעורר על קיומה, הן באזהרה: 'אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים' – על מנת שתקבלו עליויכם מצוותי, והן מעתן שכחה בצדקה: 'ילთ לכם את הארץ בגען' – בשכר שתקבלו מצוותי. וכיוצא בזה מצינו לעיל ויקרא ז, א)עה"פ צו את אהרון ואת בניו, ופי' רש"י: 'יאן צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, אמר רבינו שמיעון ביזטור צרך הכתוב לרוץ במקום שיש בו חסרון כייס'.

אבן בהעד מידה הביטחו, יקשה מואד על אנשים לקיים מצוה זו. ומטעם זה לדעת כמה מרובותינו, לא תיגר ברכה על הצדקה: מפני שרידו חכמים לסוף דעתם של רוח והיהודי הזה מבקש הרבה בסוף, ואני אני מבקש את השיא את שתי בנותי". מיד הוציא העשיר אלא להשיא את שתי בנותי". מיד הוציא העשיר ואע"פ שאיני מבין כלום. אמר לו הרב' הנשמה מבינה את הזוהר ונחנית יותר". עשיר מופלט בתפלל במירון על עסוקיו, ולידו עמדה אשה וזעקה "רבי שמעון, האהה הזאת גענטה מיד, מבקש אני שגס תפילתי תעינה". ואכן, העשיר הצליח והכפיל את עשו, כי תלה את ישועת האשה בזכות רבינו שמעון.

דבר העורך

בזכותך דבר יהואי עננו

שב"י כתוב "בגן דעתךין ישראלי למיטעם מאילנא דחמי, דאייה ספר הוזהר יפקון בייה מן גלותא ברוחמים" (בזכות שעתידים ישראלי לטעם מאילן החיים, שהוא ספר הוזהר יצאו מהגלות ברוחמים). מסופר על האדרוי' האמצעי ששאל יהודי פשוט "מה מה נהנה יותר ממשניות או מהזוהר". ענה היהודי "מהזוהר עלי' פשאני מבין כלום". מידי הוציא העשיר את הזוהר ונחנית יותר". עשיר מופלט בתפלל בכבוד. ופנה לציוון ואמר "רבי שמעון, האשה הזאת גענטה מיד, מבקש אני שגס תפילתי תעינה". ואכן, העשיר הצליח והכפיל את עשו, כי תלה את ישועת האשה בזכות רבינו שמעון.

רב עוזיאל אדרי

וב המרכז הרופא "סוחקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באשר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח זמנים										מועד לבאר שבע
עלות השחר										
בן סלחת ותפלין										ויהה – חמ"ה החמה
סרו' ק"ש לתהנתה והג'א										חנות ים ווללה
10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:18	10:19	סרו' ברכות ק"ש	טחנה בדולח
12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	טחנה בדולח	פלג חנוכה
13:13	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	טחנה בדולח	שקייה
18:25	18:24	18:24	18:23	18:23	18:22	18:22	18:22	18:22	טחנה בדולח	צאת המכבים
19:36	19:35	19:34	19:34	19:33	19:32	19:32	19:32	19:32	טחנה בדולח	
19:53	19:52	19:51	19:50	19:50	19:49	19:49	19:49	19:48	טחנה בדולח	

זמני הדלקת הנרות

ברח' ר' ירמיהו:	ברח' ר' ירמיהו:
כניסת השבת:	כניסת השבת:
19:10	19:10
יציאה השבת:	יציאה השבת:
20:02	20:02
רבנן תם:	רבנן תם:
20:55	20:55

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

העלון טעון גנייה.

אורים הכהן

היא שוכנעה שהיא מסיקה את התנוור בכל ערב שבת, לא בכוotta אחת שכוננה שהיא מסיקה את התנוור בכל ערב שבת, אלא מפערת לשאנונחה העיינית לאופת בו חטא עיוון שם.

פְּשָׁוֶט שהביאור הכל לה, וזה מדין מדין לנידת מידה, וכדרך אמרו בגמ' (סנהדרין ז, א): 'אמר רבי יונתן, מנין שכל מדתו של הקב"ה מדינה בגין מדינה, שנאמר (מלכים ב - ז, א) ויאמר אלישע שמעו דבר ה'icut מהר שאה סולות בשקל וסתאים שעורדים בשקל בשער שומרון, וכתיב' (שם) ויע' חמש... ויאמר הנה ה' עושה ארובות בשמים היחיה הדבר הזה. ויאמר עזם רואה בעיניך ומשם לא תאכל, וכתיב' (שם) ויהיה לו כן וירמסו אותו עזם בשער ומאות'. הרי לפניו, שאנו שליש בספר בברכתו של אלישע, אלא דרך ליהנות ממנה – מדין מדינה לנידת מידה. וכל וחומר הוא לגבי מדינה

אייברא, שגמ' עורך היא בשבת (א' ב')עה"פ' ונתן לך רחמים ורחםך דברים יתנו: תינגן רבן גמליאל רבבי אמר כל הרחמים על הבריות על דבריהם לעלי מון השםם, וכל שאילו מורה כל הבריות אין מורה מני עלי מון השםם. וזה גילה לנו הכתוב יסוד גזול בהנהגת הש"ת את ברואין, והוא שיטר השםם. וזה הוא שיש בכוח האדם לעורר לעלי רחמי שמיים עלי' שאינו ראוי לכך שמאצד כללות מעשייו, ובבלד שהוא עצמו נהוג במדיה זו עם הבריות. אלא שמכלל הן אתה שומע לאו, שאם אינו עשה כן, אין מורה מני עלי מון יושר רבתוינו – בידך שads מודךך מודכוון לו מן השמיים.

ב' יאירו דברי הגר"א ("שיחות חולין") אודוט מעשה דרבנן במינוין המיבור ניגמני נבנה בתורה לא, וזה תוקן המעשה: רבינו בוגרמן הצדק היה ממונה ל קופת של צדקה, ועם זאת בא לפניו אשפה בשנות בורות ובקשה פורננסת. נשבע לה שאין בקופה כלום, ואמרה לו אם אין אתה מפרנסני הרי ישאה שבעת בניה מותם. עמד ופירנסה משלו. לימים חלה ונטה מחלת מותם, עםדו מלכאי הרשות לתפנ הקב"ה ואמרתו מי שקיים נשענת מישראל כאילו קיים עולם מלא, וא"כ ב' במינוין הצדיק שקיים שמו נפשות האין ימות. מיד קרע לו גור דיןו, ופסק לו תוספת של עשרים שתים שנות חיים, עיי". ובאר הגר"א, שמספר התנים שהסתינו לא מדויק הוא להפליא, עפ"י דבריו המשיס נבנה בתא ע, ב' שכל הנוט פרוטה לעני ומיפויו, מתברך בי"א ברכות, וכיון שזכות המגינה על האדים תורה עד כי הוודשים כמבואר בגמ' סיטה כ, ב', נמצא שאחד עשר פפלו שלושה הוודשים לצד שלושים שלושה הוודשים. והואיל והו **ג'** נשאות, הרוי שס' כולם עליה לצד מאתיים וששים וארבעה הוודשים שהם עשרים ותשתיים שנה! הנה כי לפניו דין מידה כנגד מידה, שכול מדויק להפליא!

הרב יהודה דרשי

הרבנות והמוסאה הדרתית בארא שבא

הודעה חשובה לבעלי שמחה

על פי הוראת הרובנות הראשית לישראל

כל מי קיוחים למיינטן

בר מתקיים / בר פירות / עוגות

**עוגיות / פיצוחים / שתיה חריפה ועוד
כלא אישוש בעקבות פג בעמץ**

מטעם רבנות מוסמכת

ובתאים עם משגיח השרות במקום

לפרוטים נוספים ניתן לפנות למפקח בריס
בבב מיבא"ל כהן 054-4348736

או למחלקה הירושלמית: 08-6204026

כככל כה יתקבב סדרים ייבכשו

בוחננות ואפשרות

www.kidzdelhi.com

אורות הפרשה

הילולא צדיקיא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

רבות נשות נתקנין בההדרלה לכבוד רשב"

כתב ד"ב יישבר": ההדרלה בעלי עומר בא לזרמו על אורה של תורה שהתגלגה ביום זה תורתו של רשב". לי"ג בעומר הוא יום שג' נולד גם נפטר רשב". כתוב האדמו"ר רב אהרן מקארליז'ן ויע"א: כמו שהקב"ה לכל - כך הרשב"י לכל, כתוב בספר "טסל טירון": מוקובל בדי צדיק וחסידי הארץ הקדושה כי נשמו של התנא האלוקי רשב"י תנוטס על ההדרלה לבבונו. כתוב האדמו"ר רב אהרון ליקב מסאד"ג וורה ז"ע": כי ביום לי"ג בעומר בזמן הדלקת המדורות לכבוד התנא האלוקי רשב"י מקבלים ריבות נשות ישראל את תיקונים והוא עת רצון ושםחה גודלה בכל הולומות ועל כן מרבים בהקלת נרות מדורות לכבוד רשב".

רשב"י עומד על ציון ומברך את כל הבאים
אמר האר"י הקדוש ז"ע:**"א:** ביום ל'יג בעומר עומד התנאה הקדוש
רשב"י על ציונו הקדוש במירון וմברך לכל אחד ואחד הבאים שמה
לשמה בשמחת הילולא. מסופר על ה"ז אוד ההיכים" הקדוש ז"ע:**"א:**
שבל"ג בעומר היה עולה לציון הקדוש במירון ואומר ברעהה: "היאך
אני השפֵל כבָס למקומָ אֲשׁוֹבְתָה בְּהַבָּת מִקְומָ שְׂהַקְבֵיהָ וְכֵל
פְמִילְיאָה שֶׁמְעַלְהָ וְכֵל נְשֻׂמוֹת הַצְדִיקִים נְמַצְאִים.

ל"ג בעומר – ביום הכהנים
כתב רבי יהונתן אייבשיץ צוזוק"ל: ראווי לכל איש לשוב בתשובה
 ביום ל"ג בעומר כי זכות רבינו שמעון מסיע להבא להיטהר דם
 בעולמות העליונים הוילא לדושב". כתוב הרמ"ק צ"ע"א רבו של
האר"י הקדוש: יום ההילולא דרשבי"ה היא עת רצון גודל ושמחה הרבה
 למעלה ומזמין את כל פמליאו של מעלה לשם בשמחתו של
 רשבי"ה שמעטרים אותו ביום זה בכתיר קדושים. הגה"ק ורבי איצקל'
מנשׁוּסָק צ"ע"א כתוב בשם האדמו"ר רבי שיר שלום מבבעלז' ז"ע:
 שגדול ועווץ קדשות יומ ל"ג בעומר הוא כמו ביום הכהנים.

המתתקת הדינמים – ושמחה התורה
כתב המקובל הר' אייזנברג ברכבתות ז"ע:¹⁴ "בכל שנה ביום ל' ג' בעומר מתעורר בעולם כח ישועה של רשב"י שאמר "יכול אני לפטור את העולם כולם מון הדין" ורבים נושעים ביום זה. כתוב הגה"ק רבינו צ'חק סברדייטשוב ז"ע:¹⁵ יום ל' ג' בעומר הוא "שמחה התורה" כיון שאור הנגואה" של קריית ים סוף מאיר מוהג הפסח עד ל' ג' בעומר "וואר הנזוץ" הגדול והנפלא של מעמד הר סיני - קבלת התורה

מתוךיל כבר להאריך מל"ג בעומר שהוא טו"ב - 17 ימים לפני חנוכה השבעות ומורומו דבר זה בתורה שנאמר "ויקרא לו יעקב ע"ג ע"ז" כלומרו כמשמעות ג"ל-לא"ג בעומר מתchein האהרה של ע"ז-עדות שזה התורה החק הנקרת עדות' ה' הנאמנה מחייבת פתי.

רשב"י ומשה רבינן
 כתוב בספר "שלער שיטיבר" כהאדמור' ממוֹקָאַטְשִׁי זיעע': וראה זה פלא לילג בעומר בגימטריא "משה" ובזה היום בכל שנה באותו יום בשבוע שיחול זי באדר יחול גם כן באותו יום בשבועו לילג בעומר וכן יחול גם כן באותו יום בשבועו יומם האושפין של משה רבינו ע"ה.

רופא חולים ופוקד עקרות
כתב האדרטדור מבראנוב צי"א: בזכות רשב"י נמשכת הרפואה
לעולם ורמזו להה כי תיבת "וּפְאַתִּיו" בגימטריא "שָׁמְעוֹן בֶּן יְחִיאֵי"
= 703, יום הילולת רשב"י חל בל"ג בעומר שהוא תיקון מות"ה הווד
שבהו"ד ובתפילה נרשם מידת "הווד" ב"בורה רפואיות". כתוב רבינו
יעבדיה מברטלו"ר צוק"ל: הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו
בנדור ונזכרשה שהתנדם לzion הרשב"י במירון. סගולה להיפקד בbenim
ליינדר שהבן שיולד יקרא "שָׁמְעוֹן". וכן שעת "החלאה" - התגלחת
הראשונה בגיל 3 ייעשו בציון הק' במירון. וכן לנדבר חי' ווטל משקה
לzion הק' במירון ליום ל"ג בעומר.

**זכות התח"ק תנן בעדכם ובعد כל עם ישראל
אמן ואמן**

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא אדרתא
הגאון הגדול ורבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות תלמוד תורה - ב'

הילולא צדיקיא רבי מאיר בעל הנס זיינא

בעל הנס

מסופר במסכת ע"ז דף י"ח: בדוריה אשתו של רבי מאיר הייתה בתו של התנא הקדוש רבי חנניה בן תרדון. בשעת השמד תפסו מלכות הרשעה את רבי חנניה בן תרדון כשהוא מקהיל קהילות ברבים ועובד בתורה לרבי מאיר ואמרה לו נגאי הוא לי תשאב אחותי הצדקת בבית סוהר נורא זה. לך רבי מאיר עמו סכום אידיר של שלשה קבין של דינרי זהב ומஸר אותן לשומר בית הסוהר ואמר לו הא לך שלושה קבין של דינרי זהב, חצי יהלך וחצי תשחץ בו את אנשי הביקורת. אמר לו השומר, וכשיכלו הדינרים מהفعה, הרי יעלו אוטי לגרודום. אמר לו רבי מאיר, אלמד אוthon טגללה בדוקה ומונסה שתאמור אותה ותגינעל והיא "אליהו ומאיר ענני". אמר לו השומר ואיך אז עשו שטגללה זו מועליה ומיצילה? אמר לו רבי מאיר, בבקשנה הבאה ונבדוק. הנה לפניו אלבי השמירה עזיז הנוראים של בית הסוהר שאוכלים בני אדם. נכנס רבי מאיר לשם והתגרה בהם. הרים צרו אבנים ורוקע עליהם. התפנפו לעלי הכלבים בחמות עצם. הזריז רבי מאיר ואמר "אליהו דמאיר ענני" והנה לפטע תיכף נרתעו הכלבים לאחריהם והניחו. בשראה זאת השומר שטיגר אותם. לימים נשמע הדבר למלאות וגוזו על השומר מות בתליה. כשהשעלתו לגרודום וכרכו את החבל על צווארו מיד הזדרז השומר ואמר "אליהו דמאיר ענני". והנה לתדמית התלויים נקרו החבל וכך קרה כמה פעמים אפילו שהביאו כלבים חדשים וחזקים. שאלוהו התלויים בפחד איה כיישר אתה עושה בשאתה מלמל. סייר להם השומר את כל המעשה עם רבי מאיר. המלכות הרשעה רתחה מזעם ופתחו במרדף לתפוס את רבי מאיר, וחיקקו את דמות דזקינו של רבי מאיר על פיתחה של רומי והכריזו פרט כספי גבו על תפיסתו. פעם אחד זיהו אותו הולך ברחוב רדףו אחורי לתופסו. מיד בחר רבי מאיר לתוך מסעדה של גוים וטבל את אכבעו בתבשיל שהיה שם של נבלות וטריפות ומץ' את אכבעו השניה. אמרו הרודופים, בראזה זה אינו רבי מאיר שהרי רבי מאיר איינו יכול מתבשיל גוים והרפו ממנו ואז יצא משם ברח מהם וניצל.

שללים בית

מסופר בירושלמי מסכת סוטה פ"א ה"ד: רבי מאיר היה יושב ודורש בקבלה שבת - בליל שבת בבית הכנסת והאריך מאד בדרשתו. הייתה אלה שמתה שנבר כבב. אמר לה בעלה בכעס הינן הייתה עד עכשו! אמרה לו, בדרשתו של התנא הקדוש רבי מאיר אמר לה בעלה בזעם, תצא מהבית ואין לך כניסה לבית עד שתורקי בפניו של הרוב הדורש. יצאה האשה מביתה, ישבה בצרע בחוץ ולא ידעה את נפשה מה לעשות. אמרו לה שכונתיה, בואי נלך איתך אצל הדרשן. צפה רבי מאיר ברוח הקודש את כל המעשה וכש הגיעו אליו עשה את עצמו כאילו תקפו כאב נורא בעינויו ופנה אליו בבקשה. אולי יש בימיןך אשיה היידעת את חכמת הלחישה והרבקה לתוך העין כדי שעיני יתרפאו! אמרו לה שכונתיה הנה יש לך הדמנות, לכاي את לחשי לו ורוקני בתוך עינוי ותהי מותרת לעבל. כשתחתקבה אל רבי מאיר התויראה מפניו ואמרה בחיל ורעדת, רבי קדוש, האמת שאתה אני יודעת חכמה זו ללחוש לעין. אמר לה אף על פי כן אני מרגיש שבע כלוי רפואתי בקשה רוקיב עוני שבע פעמים. לאחר שركקה בפניו שבע פעמים אמר לה רבי מאיר לך אמרו לבעלך אתה אמרת לירוק בפניו הדשן פעם אחת ואני רקמתי שבע פעמים. לאחר שהלכה בביתה שאלוהו תלמידיו את רבי מאיר מודיעו לבנו לבודאות את התורה כל כך הרי היינו מבאים את בן הביעל הזה ומלכים אותו על חזפתנו. אמר להם רבי מאיר וכי כבodo של "מאיר" גדול יותר מ"כבוד קונו". ומה אם בפרשת סוטה ציווה הקב"ה שהוא שמו שנכתב בקדושה ימחה על המים בשוביל להטיל שלום בית בין איש לאשתו, כבodo של "מאיר" לא כל שכן

זכות התה"ק תנן בעדכם ובعد כל עם ישראל
אמון ואמן

ש - עם הארץ שאינו מבין כלל מה שלום, האם מקיים בלימודו מצוות תלמוד תורה?

ת - אם מוציאה הדברים בפיו ומשמעים לאוזנו, הרי זה מקיים המצווה אף על פי שאינו מבן כלום מלמדו. וכן גם עם הארץ מפרק ברכות התורה בשחרור קודם אמריות הטסוקים או כשלעצמה לתורה. ומה בדברים אמרום, בורה שבתבב והיעו תורה נבאים וכטובים, אך בתורה שבעלפה כמו משה ותלמודו, אין מקיים המצווה אלא אם כן הוא מבן הוא שלומד. ועל כל פנים, עוסק האדם בסוגרים שגם מבן בהם, שכן כבר הבतירונו חכמי האמת בדורות:��' שבתורה שבעלפה כמו משה ותלמודו מתקדש בדברי תורה, כמו שהוא חביבה שהתה אימנו מוליכה את עירטונו לבת המדרש כדי שידבקו אצנו בדברי תורה.

ש - האם חייב האב ללמד את בנו תורה מדי חינוך, או דבר תורה?

ת - אמנם כן פטור מכל המצויות ונם אבוי אינו מוכיח לחנכו אלא מדברי סופרים, מכל מקום חייב האב במצוות עשה דואיות לאדם את בנו תורה, שנאמן וילמדת אותו את בנים לדבר בס". וכל רגע שהאב לומד עם בנו או שוכר לו מלמד, הרי זה מקיים מצווה זו.

ש - ממתי חייב האב ללמד את בנו תורה?

ת - הויאל רוחיב הדבר ליל חנוך, כמו שנזכר, חייב האב ללמד את בנו תורה החל מהתחלת לימודו לימי כוחו, והיינו ביל שולש למדמו פסוקים "תורה ציווה לנו ונורו" ושמעו שרואלא" ויציאו בזה. ודע גיל חמש שנים מלמדו אותיות עד שידע לקרוא בתורה. ובתחלת השנה החמישית עד היומו נן עשר שנים, מלמדו לקורוא תורה נבאים וכטובים. ומכאן ואילך מתחילה למדמו תורה שבעלפה, כמו משה תלמודו וכו'.

ש - מי שאינו יכול ללמד את בנו תורה, האם חייב לשוכר לו מלמד?

ת - אם אינו יכול ללמד את בנו תורה, מפני שהוא יודע בעצמו למד או שאין לו פנאי לכך, חייב לשוכר לו למדמו תורה. ועל כל פנים שתדרל אדם למצואו זמן למדום עם בנו ככל האפשר, שכן מצוא בו יותר מבשלחו.

ש - האם כפוי את האב ללמד את בנו תורה?

ת - מי שוכול ללמד את בנו תורה בעצמו או שירדו משנת לשוכר לו מלמד, אך הוא מסרב לעשותה כי, בתי דין יכולים לחייב למדמו תורה. ודע גיל חמוץ וזה - אין בנו והן בפניהם. אין לנו רוחיב להוציאו ובן דין יודדים לנכסיו כדי לשוכר לו מלמד, כדי ביל חוב שירודים לנכסיו כדי לפרק את חומו.

ש - מי שאינו יודע משות גמגון לשבור מלמד וגס אינו יודע בעצמו למדום, האם יש חיוב על הציבור ללמד את בנו תורה מקופת הקhalf?

ת - תקנו חכמים לוחשי לימודי תינוקות בכל עיר ועיר, והתייל את סכר המלמדים למי שאינו יודע משגנת, על כל הציבור שעריו כל אחד לפי כוחו. ואיפיל מי שאינו לו בניים, מצוא להשתתף עם הציבור בשוכר מלמדי תינוקות שבעיר.

ש - תלמיד הולך למדום תורה מחוץ לבתו, האם חייב אביו לשלם את סכר מזונותיו ושאר ח�אותו בגין לינה והלבשה וכדומה?

ת - כשם שחייב אדם לשוכר מלמד לבנו, כך חייב לשלם סכר מזונותיו ושאר הח�אות הנרכסים לילויו כגון לינה והלבשה וככל גוריא בזה. ואיפיל אין בית דין יכול מזומנים גם זה בכל מזומנים עשה של יוולדתם אותם את בנים.

ש - האם חייב האב לבטל מלימודו ולעסוק במלאה לזרע מימון שכר לימוד בניו?

ת - לפי הנראה יש חלק בזה בין שכר לימוד - לאור דברים הנזכרים לימיון בנו מזונות וכו'. והיינו עבר שכר לימוד בנו, חייב אב לשוכר במלאה גם אם הדבר כורך בביטול לימוד עצמו, מפני שבבימוי בנו גם הוא מקיים מצוות תלמוד תורה. אך אין חיוב לעשות כן עבור אחד דברים הנרכסים לילויו כגון מזונות והלבשה וכו', מפני שתלמידו עצמו קודם כבן אחד דברים אמרום, שכן הבן חכם ובנו תואר טבאיו. אולם אם הוא וורי בילויו יוכל להחכך בתורה יותר טבאיו, והוא והיורם בילויו משלם עכמו ועל כן ציריך לאם בילויו בסיסיפק צרכי נס אם הדבר כורך בביטול תלמודו. ועל כל פנים, אין זה פורט את האב מלימוד תורה בעצמו בכל יום כפי יכולתו.

בית דין צדק לעניינו ממונות
שע"י הרבנן והמוסצח הדתית בא"ר שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א

טלפון: 052-7670510

